

Reichenfeld Zsigmond És Reichard Mária Házaasái Anyakönyvi Kivonata

Választói jogosultság igazolására bélyegmentes: (1939. XIX. t.-c. 53. §.)

Ikt. szám 622 1939.
A kötet betéje 1-5
A lap száma 23

Kivonat

a székesfehérvári isr. hitközség HÁZASSÁGI anyakönyvéből.

Folyó szám		112.
A vőlegény	neve, foglalkozása és születéshelye	Reichenfeld Zsigmond Zsigmond Győr-Bigeb
	szüleinek neve, foglalkozása, lakóhelye	Reichenfeld Ignác, Fleischmann Rosalia Győr
	lakóhelye	Győr
	kora	32 (harminkettő)
	állapota (nőtlen, özvegy, elvált)	nőtlen
A menyasszony	neve és születéshelye	Reichard Mária Bpshérvár
	szüleinek neve, foglalkozása, lakóhelye	Reichard Ilse, Deutsch Johanna
	lakóhelye	Bpshérvár Községi utca 7. sz.
	kora	20 (husz)
	állapota (hajadon, özvegy, elvált)	házas
A kihirdetés helye és ideje		Győrötti helyben 3. sz. 1939.
Az esketés ideje (év, hó, nap)		1939 (nyolcvan nyolc év) március 25
Az esketés helye		Bpshérvár
A tanúk nevei		Reichenfeld Ignác és Silberer János
Az esketési szertartást végző rabbi neve		Fleischmann J. S. L. rabbi
Jegyzet		

Hogy ez a kivonat az anyakönyv eredeti adataival szözszerint megegyezik, bizonyítom.

Székesfehérvár, 1939. évi március hó 14. n.


Hirshler J. S.
főrabbi - anyakönyvvezető

Kivonat

a székesfehérvári isr. hitközség HÁZASSÁGI anyakönyvéből

A vőlegény

neve, foglalkozása és születési helye: Reichenfeld Zsigmond ügyvéd, Győr-Sziget
szüleinek neve, foglalkozás, lakóhelye: Reichenfeld Ignác, , Fleischman Katalin,

Győr
lakóhelye: Győr
kora: 32 éves
állapota: nőtlen

A menyasszony

neves születési helye: Reichard Mari, Szfehérvár
szüleinek neve, foglalkozása, lakhelye: Reichard Mór, Deutsch Johanna
kora: 20 éves
állapota: hajadon

Kihirdetés helye és ideje: Győrött és helyben 3szor

Az esketés ideje: 1889. március 25.

Az esketés helye: Szfehérvár

A tanúk nevei: Mandelschein Salamon és Silberer József

Az esketési szertartást végző rabbi neve: Glücksmann I. h. rabbi

Ez az apai nagyszüleim házassági anyakönyvi kivonata.

Nagyapám, Reichenfeld Zsigmond 1858-ban született Győrben. Köztisztviselőként álló ügyvéd volt. Sok paraszt ügyfele volt. Egyszer az egyik ügyfele nem tudott fizetni, és azt mondta, hogy van egy kis homokos földje közel Győrhöz, fogadja el azt. Nagyapám elfogadta, de nem tudott vele mit kezdeni, bérbe adta egy bolgár kertésznek, akinek nem kellett fizetnie, de mindig hozott friss zöldséget. Mire nagyapám meghalt, elkezdtek ott építkezni, és egy egész utca lett. A terület a nagyanyámé volt. A nagyapám 1933 januárjában halt meg, a Városmajor utcai kórházban, ahol most az érklínika van. A nagyanyám Győrben maradt, ügyvéd özvegyeként nem volt nyugdíja, és abból élt, hogy azokat a földeket kipercellázta, és eladogatta. 1944-ben nagyanyámat elvitték Auschwitzba. Én meg Zsuzsi néném örököltük a még megmaradt földterületet, és az akkor már sokat ért. De 1948-ban államosították. Akkor lementem Győrbe, és mondtam, hogy az apámat elvesztettem, keresetünk nincs, lakásunk mindennel odaveszett, legalább valamit hagyjanak meg belőle. Valami fő pártfunkcionáriussal beszéltem, és kérdezte, hogy ki volt a nagyapám. Mondtam, hogy Dr. Reichenfeld Zsigmond. Az volt a maga nagyapja? Hát, ha tehetnék valamit, akkor visszaadnám. De nem tehetett semmit.

Nagyanyám az esküvőre tekintélyes hozományt kapott. Nagyapám azt mondta, hogy neki erre semmi szüksége, beteszi a bankba, majd jó lesz a gyerekeknek. Később nagyapám a Győr Városi és Megyei Takarékpénztár igazgatóságának a tagja lett, ami tönkrement. Ő tudta, hogy rosszul áll a bank. Mindenki mondta, hogy vegye ki a pénzt. Hát nem vette ki, hagyta elúszni. Azt mondta, hogy ha ő kiveszi, azzal árt a bank hírnevének, és ő nem azért igazgatósági tag. Szóval ilyen volt az én nagyapám. Amellett egy búváros ember volt. Sokat jártak Győrből Bécsbe, akkor nem kellett útlevél. Valamikor az 1910-es évek elején egy bécsi kiruccanásán a nagymamám elment a belvárosba körülnézni, és az egyik üzletben meglátott egy nagyon szép csipkegallért, meg más csipke dolgokat. Meg is vette, hazajött, akarta mutatni, hogy milyen gyönyörű csipkét vett, és a csipke sehol. Hát valahol véletlenül eldobta. Olyan könnyű volt, hogy azt hitte, valami villamosjegy

vagy mi. Egy másik kirakat előtt megállt, és eldobta. Nagyapám sajnálkozott. Aztán elment a kavéházba, és csillogó szemmel jött haza, hogy megtalálta a csipkét. A nagyanyám ugye elmondta, merre járt, mit vett, erre nagyapám elment, és ugyanazt megvette.

Nagyszüleim nem voltak vallásosak. Annyira nem, hogy nagyapám örökölte apja után a templomi ülőhelyet, és amikor jöttek az őszi zsidó ünnepek, inkább elutaztak, hogy ne vegyék észre, hogy nem mentek templomba. A gyerekeik se voltak vallásosak. Apám már tíz éves korában antiklerikális volt.